

Side maa vi ikke være blinde for, at det vil være noget af det forfærdeligste, om vi efter den kommende Høst til næste Aar manglende Brødkorn blot for en halv Maa-ned. Vi maa heller ikke glemme, at det ikke alene er Brødkorn, vi vel ikke faar mere af fra Udlandet, men ogsaa mange andre Ting, som Mel og Gryn, som vi hidtil har faaet en væsentlig Del af fra Udlandet. Ogsaa det, vi saaledes kommer til at mangle fra Udlandet, skal erstattes af det danske Korn.

Naar jeg har forlangt Ordet, er det for at faa klarert et Par særlige Forhold, som jeg ikke er klar over, og som jeg tror, mange ikke er klare over, men forinden maa jeg dog gøre et Par korte Bemærkninger om andre Forhold. Jeg har ingen Uvillie sporet mellem de Landmænd, som jeg har haft Lejlighed til at være sammen med, overfor Lovforslaget i Almindelighed. Alle er klare over, at det er nødvendigt, at Befolkningen sikres i den nævnte Retning, men jeg skal ikke nægte, at der er ikke saa lidt Bekymring hos mange Landmænd for, hvorledes de skal komme ud af det med de 400 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, som det tillades dem at beholde, hvor Høsten har været ringe, saa de ikke er i Stand til at levere det, som de skal levere. Mange saadanne Landmænd har spurgt, om det ogsaa er samfundsmæssig forsvarligt, at der f. Eks. overlades Bryggerierne 300,000 Tdr. Byg til Fremstilling af Øl. Jeg ser vel i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Ministeren ikke vil tillade, at der fremstilles skattepligtigt Øl, eller at Bryggerierne gør yderligere Indkøb af dansk Byg, og derfor fortjener han Tak, men jeg vil alligevel henstille til det kommende Udvalg at tage under alvorlig Overvejelse, om der under forsvarlig Hensyn-tagen til alle Sider ikke kunde spares noget paa dette Omraade. Øl er nu en Gang et dyrt Næringsmiddel, og kunde der spares noget paa dette Omraade, kunde det sikkert komme mere til Nytte som Næringsmiddel paa andre Omraader.

Saa er der ogsaa et andet Forhold, jeg vil nævne, og det er de 60,000 t Havre, der er forbeholdt til Heste udenfor Landbruget. Her er jeg enig med det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) om, at det gælder om at spare saa meget som muligt. Mellem disse Heste er Hærens Heste og Vognmandshestene, og de maa jo have det nødvendige Foder, men der er ogsaa en Mængde Luksusheste, der kræver megen Havre. Og hvis nogen af Hestene skal sættes paa Smalkost, er

det mest forsvarligt, at det bliver Luksushestene. Det betyder ikke saa meget, om de ikke er saa livlige som i normale Tider. Kan man ikke køre eller ride stærkt, kan man gøre det lidt langsommere, men kan Landbrugets Heste ikke yde det tilstrækkelige Arbejde og trække Redskaberne, kommer det til at gaa ud over den næste Høst.

Der er saa et Par Spørgsmaal, jeg ønsker at faa Klarhed over. Vi ved alle, at Høsten flere Steder er meget daarlig. Her paa Sjælland, hvor jeg kender Forholdene bedst, er den saa daarlig, at jeg tror, vi ikke har set daarligere Høst siden 1868. Spørgsmaalet bliver for mange her ikke, hvad de skal levere, men hvad man har Ret til at beholde. Nu staar vi lige foran Høsten. Græs har der ikke været noget af i lang Tid, man har mange Steder maattet slaa Vaarsæden til Staldfoder, dels fordi man ikke har haft noget Græs, og dels fordi der ikke har været til at opdrive Kraftfoder til Hestene, selv til nok saa høje Priser. Det er derfor naturligt, at saa snart Havren bliver moden og er tjenlig til at mejes, vil Landmændene tage nogen Havre og skære den til Hakkelse til Hestene. Hvis det nu er en Landmand, der har, hvad han skal aflevere, betyder det ikke noget, men hvis det er en Landmand, hvis Høst er saa daarlig, at han er henvist til at nøjes med de 400 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, vil jeg spørge den højtærede Indenrigsminister: Hvorledes vil Forholdet blive for den Landmand, som har brugt noget af sin Havre sammen med Straaet i Hakkelse til sine Heste? Det er for mange Landboere umuligt at tærsk, idet man ikke har Tærskemaskiner og heller ikke kan faa Tærskemaskiner og heller ikke kan faa Kraft til dem, man har. Jeg vil gerne have Klarhed over dette Spørgsmaal, fordi jeg nødigt vilde have, at nogen skulde komme i Forlegenhed og skulde gøre sig skyldig i en Forseelse.

Saa er der de 90,000 t Havre, om hvilke det i Bemærkningerne hedder, at de skal henlægges til Saakorn. Her tror jeg ogsaa, det er nødvendigt at faa nogen Klarhed. Disse 90,000 t Havre andrager mellem 11 og 12 Mill. Tdr. Havre. Det vil sige, det er saa megen Havre, som der bruges til Saasæd til hele Landet. Men det fremgaar af Lovforslaget, at Landmændene selv maa tage Ansvar for at sikre sig den nødvendige Saasæd, og i saa Fald forekommer det mig, at disse 11—12 Mill. Tdr. Havre, der skal forbeholdes som